

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **RNDr. J. B.**, *zastúpeného JUDr. M. G., advokátom*, proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného č. AA/2007/07779 zo dňa 7. februára 2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21 S 92/2007-66 zo dňa 27. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21 S 92/2007-66 zo dňa 7. novembra 2007 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 21 S 92/2007-90 zo dňa 25. januára 2008 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline na základe žaloby žalobcu zrušil rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, vedúceho služobného úradu v B. č. AA/2007/007779 zo dňa 7. februára 2007 a rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, služobného úradu v B. č. 90 232/2006/ 060277 zo dňa 24. novembra 2006 podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie. Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru bolo v čase jeho vyhlásenia predčasné, a tým v rozpore so zákonom, zákonnými predpokladmi na jeho vydanie, ktoré má na mysli § 31 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z.z.. Rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona č. 312/2001 Z. z. totiž nemá samostatný skutkový základ, ale je závislé od rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru a skutočnosti predpokladaných v § 40 ods. 2 písm. b) zákona č. 312/2001 Z.z. Preto bez právoplatného rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru chýba skutkový základ pre rozhodnutie podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona č. 312/2001 Z.z. Bude potrebné, aby správny orgán v dôvodoch

rozhodnutia sa následne v ďalšom konaní vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, špecifikovanými v podanej žalobe. Žalovaný rozhodnutím č. AA/2007/007779 zo dňa 7.2.2007 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny B. č. 90232/2006/060274 zo dňa 24. novembra 2006 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 31 ods. 4 a § 40 ods. 2 písm. b) zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Z obsahu preskúmaných rozhodnutí prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu súd zistil, že podľa § 31 ods. 4 a § 40 ods. 2 písm. b) zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe dňom 24.11.2006 skončil žalovaný so žalobcom štátnozamestnanecký pomer na funkciu štátneho zamestnanca - hlavný radca v odbore štátnej služby 1.01 Riadenie štátnej služby, druh štátnej služby stála štátna služba, s pravidelným miestom výkonu práce B. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia poukázal na § 40 ods. 2 písm. b) zákona č. 312/2001 Z.z. a konštatoval, že žalobcovi dňa 23.11.2006 ponúkol v zmysle platného rozpisu štátnozamestnaneckých miest, štátnozamestnanecké miesto v odbore 2.11 - Práca, inšpekcia práce, sociálne veci a rodina, vo funkcii odborný radca. Nakoľko žalobca toto ponúknuté voľné štátnozamestnanecké miesto neprijal, odmietol ho, služobný úrad nemal pre žalobcu iné voľné štátnozamestnanecké miesto vo funkcii hlavný radca v odbore štátnej služby 1.01- Riadenie štátnej služby, a z tohto dôvodu postupoval podľa § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe, v súlade s § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe skončil štátnozamestnanecký pomer. V prvostupňovom rozhodnutí poukazoval na to, že rozhodnutím generálneho riaditeľa, vedúceho služobného úradu č. 90232/2006/060274 bol dňa 23.11.2006 žalobca odvolaný z funkcie hlavný radca, predstavený riaditeľ osobného úradu, a to v súlade s § 31 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z., vzhľadom na to, že žalobca ponúknuté voľné miesto neprijal, došlo ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru. V podanej žalobe žalobca poukazoval na to, že ponúkané voľné štátno-zamestnanecké miesto bolo ponúkané v rozpore s § 28 ods. 1 zákona o štátnej službe a taktiež nie je pravdou, že by na ústredí nebolo voľné štátnozamestnanecké miesto v požadovanom odbore, a to z dôvodu, že na prelome mesiacov november - december 2006 bol z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v P. preložený na osobný úrad ústredia v B., v triede T 8 Mgr. L. H.. Ďalej žalobca vytýkal správnomu orgánu, že pred rozhodnutím vo veci sa nevysporiadal so skutočnosťou, na ktorú žalobca poukázal, že ponúknuté miesto nezodpovedá kvalifikačným predpokladom žalobcu. Žalobca poukazoval na to, že predmetné rozhodnutia v prvom a druhom stupni vydával ten istý úrad, resp. rozhodoval ten istý štátny zamestnanec, čo je nesúladne so zákonom, ako aj nie je v súlade s princípmi profesionality, nestrannosti a etiky. Ďalej poukazoval, že správny orgán mal postupovať podľa správneho poriadku, podľa ktorého je z prejednávania a rozhodovania vylúčený ten, kto tej istej veci sa zúčastnil konania ako

zamestnanec správneho orgánu iného stupňa. Súd pri rozhodovaní vo veci dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu je potrebné zrušiť z dôvodov § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p., nakoľko v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Procesne úspešnému žalobcovi krajský súd náhradu trov konania nepriznal, keďže súd zrušil rozhodnutie správneho orgánu, a dospel k záveru, že v konaní správneho orgánu sa vyskytla vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Nakoľko tento konkrétny dôvod v žalobe žalobca neuvádzal, pre ktorý došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia krajský súd videl dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalobcovi, i keď mal úspech v konaní, trov konania nepriznal.

Včas podaným odvolaním rozsudok napadol žalovaný aj napriek tomu, že podľa poučenia rozsudku odvolanie proti rozsudku vydané v merite nie je prípustné. Vychádza pritom z poznania, že poučenie nie je v danom prípade záväzné. Dôvodom podaného odvolania je v danom prípade skutočnosť, že výrokom rozhodnutia súdu bolo porušené právo na súdnu ochranu a právo na odvolanie upravené v článku 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V rozsudku je vyslovený právny názor súdu na postup konania správneho orgánu, ktorý súd povýšil na vady konania správneho orgánu. Súd pri svojom rozhodovaní nesprávne posudzoval vec po právnej stránke a z predložených listinných dôkazov a výpovedí vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávny právny názor súdu vidí v tom, že dve samostatné správne konania, t.j. správne konanie vo veci zmeny štátnozamestnaneckého pomeru a správne konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru poňal a spojil ako jedno správne konanie. V prvom stupni bolo vydané Rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, B. č. 90232/2006/060274 zo dňa 23. novembra 2006 o zmene štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním predstaveného. Po podaní odvolania voči tomuto rozhodnutiu žalobcom, bolo v druhom stupni o odvolaní rozhodnuté v rámci odvolacieho konania a Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny bolo vydané rozhodnutie č. AA/2007/007778 zo dňa 7. februára 2007, proti ktorému sa podľa ustanovenia § 138 ods. 8 zákona o štátnej službe nebolo možno ďalej odvolať. Toto rozhodnutie ani postup správneho orgánu pri jeho vydávaní nebolo predmetom podanej žaloby. V prvom stupni bolo vydané rozhodnutie č. 90232/2006/060277 zo dňa 24. novembra 2006 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Po podaní odvolania voči tomuto rozhodnutiu žalobcom, bolo v druhom stupni v rámci odvolacieho konania vydané Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny rozhodnutie č. AA/2007/007779 zo dňa 7. februára 2007, ktorým bolo odvolanie zamietnuté a potvrdené rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru č. 90 232/2006/060277 zo dňa 24. novembra 2007. Toto rozhodnutie a postup správneho orgánu pri jeho vydávaní bolo predmetom podanej žaloby. Odvolanie predstaveného podľa

ustanovenia § 31 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe je zmenou štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca, čo je potrebné odlišovať od skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, ku ktorému dochádza na základe iných právnych skutočností, a ktoré majú odlišné právne následky. Úlohou súdu bolo podľa ustanovenia § 250j O.s.p. preskúmať a posúdiť žalované rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru a postup správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (v medziach žaloby) a po preskúmaní rozhodnutí a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospieť k záveru, či správny orgán postupoval v konaní vadne, a či prípadné vady boli takého rázu, že mohli mať vplyv na rozhodnutie. S ohľadom na uvedené, dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu podľa ustanovenia § 250i ods. 3 O.s.p. môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia samého, nie na rozhodnutie iné, v danom prípade na rozhodnutie číslo 90232 /2006/060274 zo dňa 23. novembra 2006 o zmene štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním predstaveného. Súd sa nezaoberal a nevysporiadal s argumentáciou a dôvodmi, ktoré v svojej žalobe žalobca uvádzal ani s námietkami žalovaného, ktoré boli súdu predložené vo vyjadrení, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť a zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka. Na základe toho navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu žalobcu zamietnuť.

Rozsudok v časti náhrady trov konania napadol žalobca a žiadal ho zmeniť a priznať mu právo na náhradu trov konania ako procesne úspešnému účastníkovi (tieto trovy však nevyčíslil).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. a dospel k záveru, že podané odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená

rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 2 a 3 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy. Pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z pripojených administratívnych rozhodnutí odvolací súd zistil:

Uznesením Vlády Slovenskej republiky č. 886 zo dňa 18. októbra 2006 bol vymenovaný PaedDr. J. S. do funkcie generálneho riaditeľa Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny dňom 19. októbra 2006. Rozhodnutím o vymenovaní predstaveného do štátnej služby zo dňa 18. októbra 2006, č. 25020/2006-IV/2 vedúcej služobného úradu Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky bol vymenovaný do štátnej služby do funkcie štátneho zamestnanca Štátny radca - predstavený - generálny riaditeľ a vedúci služobného úradu dňom 19. októbra 2006 PaedDr. J. S.. Rozhodnutím generálneho riaditeľa a vedúceho služobného úradu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny PaedDr. J. S. č. 90232/ 2006/060274 zo dňa 23. novembra 2006 bol žalobca odvolaný bez uvedenia dôvodu dňom 23. novembra 2006, z funkcie hlavný radca - predstavený, riaditeľ osobného úradu zmysle § 27 písm. e) a § 31 ods. 2 zákona o štátnej službe. Rozhodnutie bolo žalobcovi doručené 24. novembra 2006 o 13.15 hod. Podľa poučenia na rozhodnutí proti tomuto rozhodnutiu možno podľa § 137 zákona podať písomné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie nemá odkladný účinok. Dňa 23.11.2006 bolo spísané oznámenie o ponuke voľného štátnozamestnaneckého miesta pre žalobcu. Vzhľadom na to, že služobný úrad nemal štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore, do ktorého bol žalobca zaradený, t. j. 1.01 Riadenie štátnej služby, a na tú istú funkciu, ktorá mu patrila, t. j. funkciu hlavný radca, ponúkli žalobcovi iné voľné štátnozamestnanecké miesto v inom odbore štátnej služby, a to v odbore 2.11 Práca, inšpekcia práce, sociálne vecí a rodina vo funkcii odborný radca, t.j. v triede 7. Oznámenie bol žalobcovi doručené 24. novembra 2006 o 13.18 hod. Ponúknuté miesto žalobca neprijal a požiadal o ponuku vhodného miesta v tom istom odbore štátnej služby a v tej istej funkcii akú do tej doby vykonával. PaedDr. J. S. dňa 23.11.2006 upovedomením začal konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru na Ústredí práce, sociálnych vecí a rodiny v B. žalobcu z dôvodu, že nebol

zaradený, po odvolaní vedúcim služobného úradu, z miesta predstaveného podľa § 31 ods. 2 (bez udania dôvodu) zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov na vykonávanie štátnej služby, na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3), a nevznikla dohoda inak, bola naplnená skutková podstata ustanovenia § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe, teda naplnený dôvod na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru dňom 24.11.2006. V zmysle § 33 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov mal možnosť pred vydaním rozhodnutia sa k obsahu vyjadriť, prípadne navrhnúť jeho doplnenie žalobca. Upovedomenie žalobcovi bolo doručené 24. novembra 2006 o 14.20 hod. Rozhodnutím číslo 90 232/2006/060277 zo dňa 24. novembra 2006 PaedDr. J. S. generálny riaditeľ a vedúci služobného úradu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny B. skončil štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca žalobcu dňom 24.11.2006 podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe. Podľa odôvodnenia rozhodnutia podľa § 40 ods. 2 písm. b) služobný úrad skončil štátnozamestnanecký pomer odvolaním z dôvodu nezariadenia odvolaného predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá, alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak. Služobný úrad žalobcovi ponúkol dňa 23. novembra 2006 pod č. dokladu AA/2006/060275 v zmysle platného rozpisu štátnozamestnaneckých miest, štátnozamestnanecké miesto v odbore 2.11 Práca, inšpekcia práce, sociálne veci a rodina vo funkcii odborný radca. Vzhľadom na to, že ponúkané voľné štátnozamestnanecké miesto neprijal (odmietol) a služobný úrad nemá iné voľné štátnozamestnanecké miesto vo funkcii hlavný radca v odbore štátnej služby 1.01 Riadenie štátnej služby, postupujúc podľa § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe skončil so žalobcom štátnozamestnanecký pomer odvolaním v súlade s ustanovením § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe. Rozhodnutie žalobcovi bolo doručené 24. novembra 2006 o 13.22 hod. Žalobca proti obom rozhodnutiam podal odvolanie. PaedDr. J. S. generálny riaditeľ vedúci služobného úradu Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny B. rozhodnutím číslo AA/2007/007778 zo dňa 7. februára 2007 odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu o odvolaní z funkcie hlavného radcu – predstaveného zamietol a rozhodnutie č. 90 232/2006/060274 zo dňa 23. novembra 2006 potvrdil, zároveň rozhodnutím číslo AA/2007/007779 zo dňa 7. februára 2007 odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zamietol a rozhodnutie č. 90 232/2006/ 060277 potvrdil. Žalobca žalobou napadol len rozhodnutie číslo AA/2007/007778.

Súd je viazaný právom vo všetkých štádiách aplikácie práva a je povinný zabezpečiť ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov konania v súlade s princípom spravodlivého procesu. V opačnom prípade by rozhodovacia činnosť

súdu a jej výsledok (rozhodnutia) boli postavené nad platnú právnu úpravu. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí právo každého na to, aby v jeho veci sa rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá má základ v platnom právnom poriadku. V rámci odvolacieho konania sa preskúmava napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (pozri aj Nález II. ÚS 249/05, IV. ÚS 77/02, II. ÚS 22/O2). V rámci preskúmania napadnutého rozsudku krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý výrok rozsudku (vydaný podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p.) nie je v súlade so zákonom, preto napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne poučenie o nemožnosti podania proti nemu odvolanie. Preto odvolací súd pripustil proti nemu podanie odvolania a napokon aj dôvodnosť takéhoto odvolania.

Podľa § 249 ods. 1 a 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou. Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napáda, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Osobitná náležitosť žaloby podanej v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia určuje rozsah preskúmania napadnutého rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu. Žalobca musí nielen tvrdiť nezákonnosť napádaného rozhodnutia alebo postupu, ale musí uviesť rozsah, v akom žiada rozhodnutie a postup preskúmať z hľadiska ukrátenia jeho práv. Rozsah napadnutia rozhodnutia znamená určenie výrokov správneho rozhodnutia, ktoré sa majú preskúmať správnym súdom. Dôvody, ktoré vedú žalobcu k napadnutiu rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu, sú základom tvrdenia žalobcu o ukrátení na jeho právach. Vo svojom súhrne predstavujú porušenie hmotného práva a procesného práva pri jeho výklade a aplikácii správnym orgánom pred vydaním rozhodnutia alebo pri jeho postupe. Sú preskúma rozhodnutie a postup správneho orgánu práve v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (v medziach žaloby).

Krajský súd sa v preskúmvanej veci dôsledne s citovanými zákonnými ustanoveniami O.s.p. neriadil. Pri preskúmvaní rozhodnutia a postupu žalovaného prekročil medze podanej žaloby domnievajúc sa, že konanie správneho orgánu trpí takou vadou, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa nestotožňuje s vysloveným právnym názorom krajského súdu v napadnutom rozsudku a prisvedčil právnemu názoru žalovaného, že správne konanie vo veci zmeny

štátnozamestnaneckého pomeru a správne konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru sú dve samostatné konania.

V súdenom prípade je predmetom preskúmania len rozhodnutie a postup pri skočení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu. Správne konanie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru bolo právoplatne ukončené (hoci aj po vydaní rozhodnutia o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru). Žalobca žalobou nenapadol a ani nenamietal prípadnú nezákonnosť konania o zmene jeho štátnozamestnaneckého pomeru, dokonca v žalobe nenamietol ani to, že by k zákonnej požiadavke na vydanie rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru sa vyžadovalo právoplatné rozhodnutie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru. Práve naopak žalobou vymedzil rozsah a dôvody, pre ktoré rozhodnutie žalovaného napadá. Krajský súd však v rámci preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného a postupu, ktoré takémuto rozhodnutiu predchádzalo, sa dôvodmi uvedenými v žalobe nezaoberal. Vo vzťahu k nim žiadne dokazovanie nevykonával a nezaujal k nim žiadny právny záver.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa pre nesprávne právne posúdenie veci a pre nevykonanie ďalších navrhovaných dôkazov zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie za účelom zaoberania sa s dôvodmi uvedenými v žalobe (§ 246c O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa nanovo rozhodne aj o náhrade trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. júla 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová